

Mátyás király esete történelemhamisítással

2018 augusztus 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Történelmet sokféleképp lehet írni. Értelmezni is sokféleképp lehet.

Az egyszer? polgár, elvárná, hogy nagyjából igazat olvasson a történelemkönyvekben. Tévedések persze el?fordulhatnak, de a szándékos hamisítás az már egy másik eset.

Ennek remek iskolapéldája Hunyadi Mátyás esete a román történetírással. Az még csak hagyján és természetesnek mondható, hogy a Kárpátok Génuszának (Nicolae Ceauescu) országlása idején a romániai tankönyvek (beleértve ebbe az erdélyi magyar nyelv? tankönyveket) is Hunyadi Mátyást, mint a nagy román királyt emlegették.

Itt akadunk el egy pillanatra. A krónikák, történelmi források szerint Mátyásnak sokféle címe volt: Magyarország, Dalmácia, Horvátország, Ráma, Szerbia, Galícia, Lodoméria, Kunország és Bulgária királya. Cseh királlyá 1469-ben, Ausztria f?hercegévé 1486-ban választották. (Elnézést, ha kihagytam valamit!) Román királyi cím sehol sem szerepel, leginkább, tán azért mert akkoriban nem létezett ilyen nev? államalakulat.

Mellesleg, a kommunista diktátor ezúttal sem talált ki semmi újat, csak folytatott egy régi, „szép” hagyományt. Fadrusz János 1902-ben felállított Mátyás királyt ábrázoló szoborcsoportjára valamikor a múlt század harmincas éveinek elején került fel egy tábla, Nicolae Iorga történészt?l származó felirattal:

„A csatában gy?zedelmes volt, csak saját nemzetét?l szenvedett vereséget Moldvabányánál, amikor a gy?zhetetlen Moldva ellen indult.”

Hunyadi Mátyás származásáról természetesen lehet vitatkozni – elvégre minden?l lehet, legfeljebb nem minden?l érdemes -, de hogy vereséget szenvedett volna? Vegyük csak a történelmi tényeket!

1467-ben III. István moldvai fejedelem - vagy, ahogy arrafelé emlegetik: ?tefan cel Mare – lázadást szított a területet akkor birtokló magyar király, Hunyadi Mátyás ellen.

Mátyás a rend helyreállítása érdekében hadjáratot indított, melynek maga állt az élére. A király hadserege mintegy 12000 f?s elitalakulat volt, melyet a kor legjobbnak tartott, tehetségüket sokszorosan bizonyított hadvezérei irányítottak: Giskra János – avagy Jan Giskra, a hajdani huszita vezér -, Magyar Balázs és Kinizsi Pál. A királyi had mind felszereltségében, mind üt?képességében messze felülmúlta a lázadók haderejét, akik semmi esetre sem vállalhatták ellenük a nyílt ütközetet. Már ha nem akartak gyors és csúfos véget érni...

Nem akartak. Inkább a felperzselt föld, a cselvetés, gerillaharc taktikájával igyekeztek szembeszegülni a magyar csapatokkal.

Mátyás serege a meger?sített, elbarikádózott Ojtozi-szoroson kelt át, a könny?fegyverzet? védekez?knek nem sok esélye volt az ellenállásra. A magyarok egyszer?en felégették maguk el?tt a torlaszokat. November 29-ére már elfoglalták Románvásárhelyt. István vajda, látva, hogy ennek bizony fele se tréfa – még a külföldr?l toborzott segédc csapatok se sokat érnek a magyarok ellenében – több ízben is békeajánlattal kereste meg Mátyást, aki ezekre nem sok ügyet vetett. December 13-ára a magyarok megszállták Moldvabányát.

?tefan cel Mare követei itt ismételtén a király elé járultak, hátha elérnek valamit... De ha nem, az se olyan nagy baj, mert ezúttal a követeknek volt még egy, nem mellékes feladata. A királyi sereg kikémlelése, a gyanakvás elaltatása.

És ez fényesen be is jött nekik...

A magyar sereg békésen vacsorázott. Elbizakodottságból, vagy szórakozottságból még különösebb ?rséget sem állítottak. Nem volt nehéz rajtuk ütni...

Több irányból törtek a városra és rögtön el is kezdték a gyújtogatást, hogy minél nagyobb pánikot keltsenek. A támadás ötlete és terve nem volt rossz, a váratlan rajtaütés, a védekez?k felkészületlensége, a meglepetés mind a lázadók malmára hajtotta a vizet. A helyzet kifejezetten kritikus volt, az utcai harcokban a magyarok nem tudták igazán kihasználni haditechnikai fölényüket.

A városközpont védelmét a király személyesen irányította, könny? célpontot nyújtva rá pályázóknak. Két nyíllövés és egy dárdaszúrás is érte, ennek ellenére nem tette le a fegyvert. Csak több órás küzdelem után sikerült kiverni a

támadókat, még Stefan cel Mare is fogságba esett, de egy óvatlan pillanatban sikerült kereket oldania.

A szemtanú, Janus Pannonius leírása szerint a moldvabányai csatában hétezer moldvai veszítette életét, további négyezerrel menekülés közben végeztek. A magyar veszteségeket négyezerre becsülte. Antonio Bonfini 1200-ra, a *Historiae Polonicae* lengyel krónika 10 000-re tette a magyar áldozatok számát. Ebből okosodjon ki az ember! Az viszont biztos, hogy Stefan cel Mare csapatai visszavonultak, megfutottak. A magyarok pedig maradtak... Egy csata helyszínén általában a győztes marad.

Ez volt az a „fényes győzelem”, melyet oly lelkesen emlegettek a Mátyás szobrot elcsúfító táblán.

Később Mátyás, sebesülése és a közelgő tél miatt valóban visszavonult. Új hadjáratra azonban nem került sor, mert nem volt ki ellen harcolni. Stefan cel Mare, azaz III. István moldvai fejedelem követői a magyar királyi székhelyen vazallusi hátszékűt tettek Mátyásnak.

És ez a - finoman fogalmazva – csúsztatás, még nem is rengeti annyira az eget, mint dr. M. Dogaru azon vidám állítása, hogy Árpád seregében az „ungurok” kisebbségben voltak, viszont román csapatok is harcoltak benne...

Vagy az a mókás felvetés, mely a kilencvenes években jelent meg egy „ismeretterjesztő” magazinban, miszerint Alexandru Ciura din Chiurus román tudós állította össze az első tibeti-angol szótárt és nyelvkönyvet, és egy japán templomban szobrot is állítottak neki. Persze, hogy Kőrösi Csoma Sándorról volt szó...

A történetírásban mindig is nehézséget jelentett, hogy az „elkövető” a legtöbbször olyan eseményekről ír, amelyeknél nem volt jelen. (Csak zárójeles megjegyzésként: az se sokat segít ha ott volt az adott időben, az adott helyen: sőt fordult már a világtörténelemben, hogy „szemtanúk” homlokegyenest ellenkezően írtak le eseményeket.) A történetíró kénytelen a forrásokra hagyatkozni, azok meg olyanok, amilyenek. Eleinknek is meg voltak a maguk „szempontjai”, amiket aztán keményen érvényesítettek is.

A szándékos és célzatos félreértelmezés, félremagyarázás viszont már más lapra tartozik. Nem a történelem lapjaira...

Forrás: Wikipédia; Szabadfold.hu; Lakatospal.hu; 3szek.ro; Fotomedia.hu;

<http://hungaryfirst.hu/cikkek/2018-08-04/matyas-kiraly-esete-tortenelemhamisitassal>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
